

Αυστραλίας Μακάριος: «Ένα θαύμα δεν πρέπει να είναι το κίνητρο που μας ωθεί στην πίστη»

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Ο [Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος](#) επισκέφθηκε τον Ιερό Ναό Υπαπαντής του Κυρίου, στο προάστιο Coburg της Μελβούρνης, το απόγευμα της Πέμπτης 7 Αυγούστου 2025.

Ο Σεβασμιώτατος συνοδευόταν από τον επιχώριο Επίσκοπο Χώρας κ. Ευμένιο και τον Επίσκοπο Μελβούρνης κ. Κυριακό.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος χοροστάτησε στον Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο, πλαισιούμενος από τους Θεοφιλεστάτους Αρχιερείς, τον Ιερατικώς Προϊστάμενο της Ενορίας π. Λεωνίδα Ιωάννου και άλλους κληρικούς εκ των Επισκοπών Χώρας και Μελβούρνης.

Στο τέλος της Ακολουθίας, αφού ευχαρίστησε τους πιστούς για την αθρόα προσέλευσή τους, αναφέρθηκε στη βαθιά ευλάβεια των Ορθοδόξων Χριστιανών, και δη των Ελλήνων, προς το πρόσωπο της Παναγίας.

«Όλοι μας έχουμε δημιουργήσει μια προσωπική σχέση με την Παναγία», διέκρινε,

επισημαίνοντας ότι καταφεύγουμε σε εκείνη για να ζητήσουμε δύναμη, κουράγιο, παρηγοριά και προστασία.

«Και καθένας από εμάς», προσέθεσε ο Αρχιεπίσκοπος, «έχει να καταθέσει προσωπικές μαρτυρίες από παρεμβάσεις και θαύματα της Παναγίας στη ζωή του».

Διευκρίνισε, όμως, στο σημείο αυτό ότι «η εμπειρία ενός θαύματος δεν πρέπει να είναι το βασικό κίνητρο που μας ωθεί στην πίστη».

«Γιατί αν πιστεύαμε στον Χριστό, στην Παναγία και στους Αγίους μας επειδή είναι θαυματοποιοί, αυτό δεν θα ήταν πίστη αλλά μια συναλλαγή», υπογράμμισε.

Υπενθύμισε, εξάλλου, ότι ο ίδιος ο Χριστός, κατά την Σταύρωσή του, αγνόησε τις προκλήσεις των κατηγορών του οι οποίοι του ζητούσαν περιπαικτικά να κατέβει από τον Σταυρό για να αποδείξει ότι είναι ο αληθινός Θεός («καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν» [Μαρκ. 15,32]). «Ο Χριστός μπορούσε να κατέβει, αλλά δεν το έκανε, διότι η πίστη που βασίζεται στο θαύμα δεν έχει αξία», παρατήρησε ο Σεβασμιώτατος.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, αποσαφήνισε ότι το θαύμα, παρότι αποδεκτό από την Εκκλησία, δεν πρέπει να είναι αυτοσκοπός στη ζωή του πιστού Χριστιανού.

«Ερχόμαστε στην εκκλησία και προσκυνήσουμε την Παναγία», σημείωσε, «όχι γιατί μας κάνει θαύματα -που μας κάνει-, αλλά πρωτίστως διότι αγαπούμε και την Παναγία και τον Χριστό και τους Αγίους μας». «Και είμαστε στην Εκκλησία», συνέχισε, «όχι γιατί μάς απαλλάσσει από τις θλίψεις, αλλά γιατί μάς διδάσκει πώς να ζούμε με αυτές, να έχουμε κουράγιο και να έχουμε το θάρρος να κοιτά με τις δοκιμασίες μας κατάματα. Διότι όλοι ξέρουμε ότι σε ετούτο τον κόσμο είμαστε πάροικοι και παρεπίδημοι. Το ξέρουμε, αλλά συχνά δε θέλουμε να το αποδεχτούμε, γιατί όπως λέει και ο λαϊκός ποιητής “η ζωή είναι γλυκιά”. Όμως η άλλη ζωή είναι πιο γλυκιά, πιο όμορφη, πιο φωτεινή, και είναι κοντά στον Χριστό. Και είναι κάτι το οποίο δεν μπορεί να συγκριθεί με καμία χαρά και καμία άνεση αυτού του κόσμου».

Στο τέλος, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος ευχήθηκε καταλλήλως στον Ιερατικώς Προϊστάμενο π. Λεωνίδα και σε όλα τα μέλη της Ενορίας Υπαπαντής του Κυρίου, ενώ προσέφερε σε όλους τους παρισταμένους πιστούς από μια εικόνα της Παναγίας ως ευλογία.

Περισσότερες φωτογραφίες:

©MARKELLOS PETROPOULOS